

کلی ته حُم

دماز دیگر لمر په لویدو وو، زه راورسیدم
بیا د پخی نه می خامی باندی قدم کینود
هغه پوتی
هغه سپیره خاوره
هغه خره سگه
هغه زیره سگرونی
زما دکلی نبنه
بیا دنغرو لوگی آسمان ته زینی پورته کری
ورسره سم زما دکلی ها سرلوری چنار
په باد نخیری
هرکلی می وایی.

ما دویالی غاره راواخیسته، و کلی ته حُم

پنډه می نه ده درنده، لاس کی می یوه کخوره
په کی خه وچه میوه، یو چارک سری منی دی
کله نا کله می نظر په یو شنه بوتی لگی
یا خو اغزی یا غروابنه یا دمسواک یا سپیلنو بوتی دی
ها سره گلان ها چه یی پیغلی تورو خنو کی ردی
په دی سپیره دبنته کی په نظر نه لگیری.

ما دویالی غاره راواخیسته، و کلی ته حُم

دلمر لویدو و بدرگی ته
یوه ډله خوانان
له کلی را وتلی
بیایی د سگو په بستر کی خادرونه خپرولی
خوک به لمانخه ولاړ خوک ناست، خوک غزیدلی
خوک راته خیر لاس په تندی، لکه چه ویی لیدم
بل یی هم لاس کری راته پورته، لکه چه ویی پیژندم

په باد سپارلی سلامونه یی را ورسیزی.

ما دویالی غاړه راواخیسته، و کلی ته ځم

بیا په باغچو کی ماشومانو پټ پټانی غږ ده
بیا د چمبر له شا د تی انا توتی انا* سندری اوری
بیایی جوړ کړی دی گردونه، پورته کیږی دوری
لوڅی پنبی، بېر سرونه ماشومانو د خوسی** په لوبه
څوک را ناری کړی،
کاکا ستړی مه شی
ماما په خیر راغلی
بیا دلرگی په آس سپاره، آس ته یی پونده ورکړه.

ما دویالی غاړه راواخیسته، و کلی ته ځم

بیا دگدر په غاړه دپیغلو جمع وجوش ده
چا به منگی را اخیستی، چا و کالو ته بیا دبی اچولی
سترگی یی ماکی پاته، په ما به توکی کوی
زما سر تپت له حیا، خپل قدمونه شمارم
خو بیا په غلا ور گورم
هغه غښتلی ترور به راته په مخه راشی
د شنی رشی پنده یی په سر، مال ته به شومه راوری
بیا ها ستومانه ماما به په خنداښی راته
کره یی بیا په اوږه، له فصله کورته راخی
بیا په کوڅه کی سرگردانه دوری
وایی دشپانه رمه هم گده شوه په کلی.

ما دویالی غاړه راواخیسته، و کلی ته ځم

دسقاوی له مخه بیا د سپین ږیرو مجلس
ستړی ستومانه اوداسه نه راشی
بیا د جومات په دیواله باندي تکیه ولگی
څوک لاس او مخ وچوی په بادام گلی رویمال

څوک خپل سنت جوړوی، په زړه پڅه بیاتی
ها دنسوارو د دېلی آینی کی
څوک دځوانی په لټه.

ما دویالی غاړه راواخیسته، و کلی ته ځم

ویاله هم وچه شوله، دکلی پای ته راغلم
جانانه ستړی مه شی، آشنا په خیر راغلی
چا راته و نه ویل
زما د دا هری شپي دخوب به څوک تعبیر وباسی
بیا می زیادت شی دغمونو خزانی کی غمی
په تا چا زیری زما د راتگ و نه کړ.

ع. بهرام

* تی انا توتی انا: دماشومانو سندره دباران د اوریدو دپاره
** خوسی: دماشومانو یوه لوبه، ورته غورسی هم وایی.